

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Bregendahl: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsføre. Jeg vil nemlig blot tillade mig at spørge den ærede Krigsminister, om ikke endeel af det iffor udfrevne Mandskab, som blev indkaldt i November 1850, allerede nu er permitteret? Der som den ærede Krigsminister, som jeg troer, maa besvare dette Spørgsmaal bekræftende, forekommer mig allerede deri at ligge et Datum, som kunde lede til et Resultat med Hensyn til den her stedfundne Discussion om den absolute Nødvendighed af 16 Maaneders Tjenestetid. Det er derhos af den ærede Krigsminister anført, at der af Mandskabet for 1850 var maastee omtrent 500 Mand til Tjeneste endnu; men, som jeg nys nævnte, er kun endeel af Mandskabet for 1851, der blev indkaldt til Exerceerflokken deels i November 1850, deels, saavidt jeg erindrer, i Januar 1851, blevet permitteret, og da der vil gaae en Tid hen, inden det Mandskab, der nu er Spørgsmaal om at udfribe, vil kunne tages til Tjeneste, vil der ikke alene for dem, som ere udfrevne for 1850, men ogsaa saa godt som for største Delen af det for 1851 udfrevne Mandskab være hengaaet de 16 Maaneders Tjenestetid, inden de ville kunne blive afløste. Altsaa troer jeg, — selv om man ogsaa nærer Haab derom, er det dog blevet sagt, at man ikke kunde være forvisset om, at det vilde skee —, at alle Militairforholdene skulde om kort Tid kunne reduceres til en aldeles normal Tilstand, at der allerede vil behøves meer end det normale Mandskab for at afløse alle dem, som ere udfrevne for 1850 og 51 og efter 16 Maaneders Tjeneste. Jeg troer saaledes, at det vil være muligt at bruge et større Antal Mandskab uden en større Pengebevilling, især naar man tillige erindrer, som jeg antager Krigsministeren vil bekræfte, at endeel af det for 1851 udfrevne Mandskab, der endnu staaer opført i Linien, allerede er permitteret, uden at have gjort 16 Maaneders Tjeneste.

Krigsministeren: Saavidt jeg hørte, opkastede den ærede Rigsdagsmand det Spørgsmaal, om Noget af det for 1851 udfrevne Mandskab allerede var permitteret (Bregen-

dahl: Ja!). Det troer jeg ikke — medens jeg dog paa den anden Side for Diebliffet med Bestemthed ikke kan udtale mig derom —, saa meget mindre, som der i Krigsbestyrelsen stadig er fulgt den Regel, at det unge Mandskab holdes til Tjeneste fremfor det ældre, hvilket ogsaa stemmer med Lovgivningen. Naar dertil kommer, at det er oplyst, at der er Nogle for 1850, som endnu ere i Tjeneste, ligger deri indirecte, at Mandskabet for 1851 endnu maa være inde. Hvorvidt der i saa Henseende skulde finde en eller anden Undtagelse Sted, skal jeg for Diebliffet ikke kunne sige, jeg troer det, som sagt, ikke, men skal imidlertid lade det nærmere undersøge.

Monrad: Jeg troer, at Forsamlingen vil indrømme, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har brugt Udtrykket „pro forma“ i en noget særegen Betydning, naar han saaledes har betegnet de Bevillinger, som engang ere tilfaaede, men ikke brugte, og derfor paany maae vedtages. Iøvrigt har den ærede Rigsdagsmand intet svaret paa, hvad jeg gjorde opmærksom paa, nemlig, at der i Udvalgets Forslag indeholdes en Sammenblanding af en Bevillingslov og en sædvanlig Lov. Denne Sammenblanding er virkelig ikke uden stor Fare og Betænkelse; den foreslaaede Lov skal gjælde for eet Aar, nemlig for dette Aars Mandskab, men sæt nu, at der i næste Aars Bevillingslov ikke blev optaget den samme § 3, som findes i Udvalgets Forslag, saa vilde jo næste Aars Mandskab komme til at staae i en heel forffjellig Stilling fra dette Aars Mandskab, og der vilde saaledes fremkomme en visnok ikke ønskelig, maastee endog meget stor Uoverensstemmelse i Behandlingen af de forffjellige Aars Mandskaber.

Naar den ærede Rigsdagsmand endvidere har talt om, at jeg randsagede hans „Hjerte og Nyre“, saa skal jeg, næst at benægte dette og at gjenkalde i Erindringen, at jeg kun gjorde opmærksom paa 2 forffjellige Systemer, hvoraf det ene syntes at skjule sig i Udvalgets Forslag, endnu kun bemærke, at hvis jeg iøvrigt virkelig havde indladt mig paa en saadan Prøvelse og Randsagning af den ærede Rigsdagsmand „Hjerte og Nyre“, saa havde jeg i